

תשכ"א

שאו ברכה בשנת תשכ"א. המשיכו להאיר נתיב באפלה, למען סקות עיני השוכנים

איש השנה

הראו שיש לכם דם: הנכרת סולידאנו רפי כן, הרצליה... הרבנית סולידאנו, עם רשימה של מאה בדיחות ישראליות ספוריות על פרשת השנה! שמואל נחמני, רמת-גן... המסונה על שרותי הכמחור, האיש שי הביא את אייבסון! דויד פורמן, ירושלים... לוממבה, איש הקוננו! אברהם חרליפ, תל-אביב... אליהו לוי, פתח-תקה... כמו בכל השנים שלפניו, וכך השיג גם שלאחר מכן (עד 1920) דויד בונורוויץ חיים איזקס, חולון

פלאמים ונאצים

בסיפוק רב קראתי הפעם את תשובתו של העורך על מיכתבו של הקורא צ. שמחוני (העולם הזה 1986) בעניין קוננו. כדרך שיגאת הקוננואים לבני הפלאמים: אני יליד הרום הולאנד (בראבאנט), המהי וזה גם מבחינת אתנולוגית היירה אחת עם צפון-בלגיה (פלאנדריה). הכרתי את תושבי האזור ההוא. במלחמת-העולם השנייה היה ידוע בהולנד כי ככל שמחקרבים לגבול הי בלגיה, כן יש להיזהר, בשל נמיותו הנאצית המוכהקות של חלק מהתושבים הפלאמיים. מניסיוני המר נוכחתי לדעת כי נכון הרבר.

... זה זמן רב ידוע כי חייליה של סמל-כת בלגיה אנסו, בזמנם אלמי אפריקאיות. לכן לא היה האורח בבלגיה או בישראל צריך להפלא מתגובת חיילי קוננו, אשר פענו לפני זמן מה בכבודו של ולידות כריי סל.

הארונים מבלגיה פענו מתושבי קוננו כי אופן ייחסי כל הינד שהוא. הם רק התי עשרו על חשבון העולם הירוק הנדול ההוא. בתקווה כי ממשלת קוננו העצמאית תצטרך לבקש מהממשלה הבלגית לחזור, עזבו הי בלגיה את, "אחוזתם" מבלי להרדיק את אני שיה יוכלו להכשיר את הפרקע לקראת הי עצמאות, כפי שעשה הכובש הבריטי בגאנה ובסונגו ועושה עתיו בניגריה, בסיוה-הילאיר נה, בקניה ובסאונאניהקה.

... אני מבין היסב את ראש ממשלת קוני גג, לוממבה, כאשר הוא אומר, "דברים בריים מים בנכותוהו של מלך הבלגיים", דברים אשר העלו את עמו של הקורא שמחוני. ישראל אכסנדר (ואן-דייק), רמת-גן

מטאטום קוו

במיכתבו של הקורא דויד ברוד כ"ץ (הי עולם הזה 1197) נאמר כי פר רמאל נוסב באום, יצרן ובמאי הסרם, "חולות לוח" סים", הוא, "יורד".

פר רמאל נוסבאום, יליד ירושלים ואיש הפלמ"ח בקרבות הי "ש", הוא אורח יש ראלי, תושב-חוזי. הוא לא ירד מעולם מישראל והמטאטום של תושב-חוזי הוענק לו אומומאטית כי התאם לחוקי המדינה, המעניקים סטאן מוס כזה לכל אורח ישראלית המתגורר יותר משנתיים רציפות במדינה וזה, מטאטום זה נועד ל- מסרות מכם והתעברות-מטבע. עבודה בחו"ל וכו', ואין בו כדי להטיל נזאי באיש הנר שא אותו. כל דיפלומאט ישראל, השוהה בחו"ל-לארץ יותר משנתיים, הוא, "תושב חוזי" בלשון החוק.

אלכס מסיס, בשם סרטי ר. ג. בע"מ, תל-אביב

אחתי מערי הארץ

הנני מלא תודה לעורך סרור, העם" (הי עולם הזה 1987) על שלא נהג כשאר עתרי בארץ-ישראל, וציוו שרבת-פעמו היא עיר מי יתו וכולם כמחווה! ש. שרגאי, חולון

חזית שחורה

במקרה נפל לירי כאן נליון ישן של "מאן סורד", שבועונו של מן ג'אן סול סארטר, ובו סאמר-השבוה בו 30 עמודים ומעלה למאמרו של מר אורי אבנרי, שהתי ברם באותו ירחון (העולם הזה 1920). כי ראש המאמר נאמר כי הוא נכתב בירי "קבוצת אישים ישראלים", ומתוך הקדמת דמרכה ברור כי היא סירסטר אותו בהס' תייגות בולטת.

מאמר זה נדוש ומלא לא רק טענות צויר ניות אוויליות (עם ללא ארץ בא אל ארץ ללא עם"), אלא גם השמעות אישיות נכות סאוד. בין השאר מכהה את תשומת-לבי טענה אחת שבאה, כביכול, להוכיח כי מר אבנרי הוא נועז, וכי המושג "שמי" הוא מושג נועז. נועז מר אבנרי, היה קשור עם זנועת החזית השחורה הניאונאצית של אוסו שטראסר בנרמניה.

מה מקורה של השמצה מיפסית זו? יצחק בן-יוסף, פאריס

ל"אשים ישראלים" אלמונים פיתרוניס. עורך העולם הזה היה בן שבע כאשר פרט

אוסו שטראסר ממפלגת היסטר וייסד את החזית השחורה, קבוצה ניאונאצית בעלת יומרה שמאלנית. העורך לא הכיר את שטי ראסר מעולם, וכמוכן לא קיים מעולם שום יחסים עם קבוצה זו.

צברינו גלמודים ועשוקים

ערב-ערב יוצאים מקחי עיריית חיפה בי-מנדריס ריקים, במסרה להחיים מילדים מיסכנים, מוכרי צברים, את ארנוניהם. בקצה הסרכה עומד אחד מהילדים האלה ומחכה לקונה. אך למולו הרע, לא קונה הוא המניע, אלא קץ פרנסתו. הוא עומד בי צידו השמאלי של הרחוב ומקלה את הי סאברס לאחד הקונים. לפתע נעצר סנר מעברו השני של הכביש, ושלושה מקחים דרים לסרה הייל נדהם ונשמחו נעצרת, ר אין הוא יכול להוציא הנה סמיו כאשר הוא רואה את הנמרים האלה ניצבים לפי ניו. המקחים מתכופפים ומרימים את ארנו ומעמיסים אותו על סכוניתם. נשאר הייל נלמוד ואבוד, ללא עצה נוספת, ואין הוא מסוגל להזיל רמעותיו ברנע זה.

ילד זה, נילו בין 10 ל-12 בערך. הגירו אתם: מה יוכל לעשות ילד זה? לעבור? לאו נילו צעיר ואין הוא מסוגל ואף לא רשאי לעבודה סדירה. הרי בריו רתו האחרונה היא לסמטת מן הדרך הישרה, להמסיק לסמור את הסאברס הקונניים וי להתחיל לגנוב ולרמות. כך הוא נדל ל-עבריו צעיר, ולכסוף למושע נדול ומפתיר. האם זה צורך מצר העיריה לנוול ממנו את האפשרות הקטנה והמושפלת של פרנסה זו?

מרכי וידור, חיפה

מתחרה לזיווה

אני רואה שכבר יש מתחרה לזיווה רודו. אני מתכוון לצעירה, בעלת הפנים המעניינות, נות העומדת לידה בשער "העולם הזה" (1197). מי היא?

אברהם לוטסי, חיפה
הגברת מארישה הי ג'ר, דיילת אולימ' פיק אירחיים.

מארישה

למען העמוד... אתם טוענים שאחת בלי מורא. אם כן, מרוע לא כתבתם בפירוש שהי נחל היפה שעומד ליהרם הוא נחל עמוד, שהחברה להגנת הטבע נלחמת למענו מזה שנה ויותר במקידות ביורוקראטית עלובה, בלי הצלחה? השבוע החל טראקטור של חברת, מקורות" לחצוב דרך בנחל, והעמוד היפה יחול מל-התקיים. שמואל אבן-אור, ירושלים

מלחמת הכתמים

אני רוצה לומר כמה מילים כדורבנות לסיפוס הזה שקורא לעצמו שלמה כהן, שי חותם שהוא הבן היחיד של השם ותכרר. לארזו שלמה כהן זה לא פלא שהבן שלד חולה. למשל, אם אני הבן שלד, הייתי מוד מן סת מבושה. איך אתה לא מתבוושו לר צות להיות קונסול באפריקה, בזמן שאף פעם לא עשית נורמה בקמיון אני חושב ש יותר טוב בשבילך ללכת לגנב ולהביא נאו' לה למולדת.

אני חושב שבפעם צריך לשלוח אותי. אני ארם אינטליגנטי, יודע לכתוב וגם קורא לפעמים בעתו של ספא"י. אני שוזה מאוד. אני יודע אידיש יותר טוב (במבטא גאליצית באמת). אני כהן לא מחות מסר, וגם אני מה לכושיות. נ.ב. מה שעשה לי מס ההכנסה, זה בי אמת לא בסדר.

שלמה כהן, תל-אביב

ב"ה. תיתי לו למר שלמה כהן דנו על שפטר קיתון של רוחמים על נושא שמו. הייחזק?
איפאק מסתברא. אנו, נושאי השם דנו, מקפידים במאוד-מאוד על כבודנו ודואנים עד לכלי די לשמנו הטוב. מיכתבו של מר שלמה כהן הראשון היה, כתפוחי זהב כי משכיות כסף", "דבר דבור על אופניו" אסם כי משהו התמיהני תמוה — כיצד זה נושא שמי ילד וישמין את כר שמו? האם ניתן את שמו למירסם ולשימצה גם בבית מ פנים לפני כל בר-בייור? לא אחי, לא ייעשה כדבר. חסוד שכמד וחסוד כבודר כריים.

שלמה כהן, קוביבה

ברימוז

נוכחתי בנשף בחירת מלכת-המים (העולם הזה 1987). בלטה בו יסמחה בשחור, שבי המשך הערב התברר כי זוהי סגנית מלכת המים של השנה שעברה. לדבריים הפכה אחר רי נשואיה לכתיה בר-עבי. כיצד היא נר אתה כסגנית?

יצחק לוי, תל-אביב

... האם התכוונתם לבר-עבי, יצרן הנקניי קים? אם כן, לא חשוב איות נקניי זה. מעתה והלאה הוא הטעים ביותר!

יעקב סימניטוב, תל-אביב

שקט אוילימפי

אילו שלחו לאולימפיאדה (העולם הזה 1198) קלפנים (ואצלנו לא חסרים שחקני רמי ומקר מעוליס), אולי היינו זוכים כי מדליית-זהב אחת.

אני הייתי מוכן להצטרף כמלווה ולהשי תתג בדיונים המקצועיים על קלפים, ומדוע לא? אם בדיונים על שחיה והרמתי-משקלות משתתפים עסקנים שאין להם פושג בעניי נים אלה, גם אני מוכשר להיות נציג (ללא מושג על קלפים) על נושא זה. מ. ש., תל-אביב

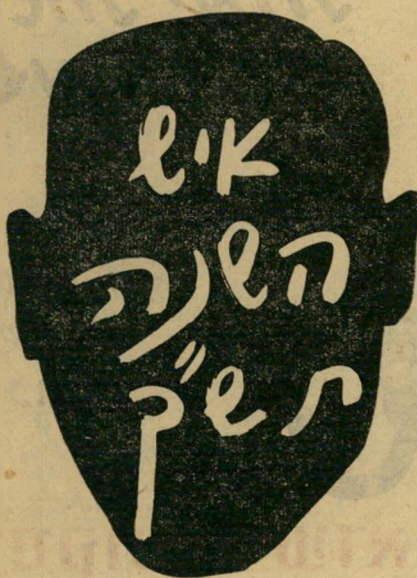
כמו בכל שנה, בחרו עורכי

העולם הזה

את האיש המסמל את מאורע-השנה של תש"ך.

מיהו איש זה?

בגליון הבא, המופיע ערב ראש השנה, יודיעו העורכים את בחירתם לתואר

בכתבת-ענק על האיש עצמו ועל המאורעות שהוא התבלט בהם.

בגליון המוגדל תמצא גם כתבות ממצות על אנשי השנה בכל שמחי החיים: אנשי העולם, המרחב, המדיניות, הכנסת, הכלכלה, המשפט, האמנות, התיאטרון, הספרות, העתונות, הדת, המדע, הרפואה, הספורט, האשה והאיש הצעיר.

כמו כן: מוסף ספרותי מיוחד, בו יוגשו לך מיצירותיהם של

מידד שיך * יורם מטמור
עמוס קינן * שמעון צבר

וכן

מיבחר ספרות אפריקה הצעירה